

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

234. An sine speciali mandato instituere possit præsentatos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

de Luc. l.c.n. 14. ubi : ad tertium absentiae (sive in calu absentiae Episcopi) dicebam regulam esse in contrarium, quod absentia Episcopi non ampliet facultatem Vicarii, ut Rota decis. 337. n. 5. p. 2. recent. Ampliatur secundò; ut non valeat consuetudo in contrarium, nisi sit quadragenaria vel immemorialis; quia talis consuetudo in omnem eventum est contra jus. Corrad. Barbos. l. cit. citante Barbosa pro hoc Ferret. cons. 345. n. 5. & seq. Rotam decis. 576. p. 1. recent. n. 1. Ampliatur tertio; ut non presumatur tale mandatum speciale ad hoc concessum Vicario ab Episcopo, etiam ex lapsi longi temporis, nisi sit enunciatum. Corrad. Barbos. loc. cit. Barbosa citante pro hoc Rotam in Lucarie juris. 30. Jan. 1614. coram Manzanedo. Ampliatur quartò; ut non possit id ipsum adhuc Vicarius, etiamsi haberet suas literas patentes cum clausula generali, nempe: nec non omnia & quecumque alia gerendi & exercendi, quae idem Episcopus facere posset, si personaliter interesset: Card. de Luca cit. n. 14. Corrad. loc. cit. ex Anton. de Marin. quotidiana. resolut. 230. n. 8. Ampliatur quintò; etiamsi in literis Vicarii continetur facultas collationis Beneficiorum tam simplicium quam curatorum; nam et si videretur hinc bene fieri argumentatio à facultate conferendi ad facultatem autorizandi donationem jurispatronatus, dum ista sit quid maius hac; adeoque Episcopus, qui dedit plus, censendus sit dedisse & minus; minus tamen recte sic concluditur ob rationis diversitatem; tum quia Ecclesie vacantes non debent pati præjudicium diurnae vacationis; tum etiam ob periculum devolutionis ob collationem non factam in tempore, & in tantum collatio videtur actus necessarius, dum interim donatio jurispatronatus sit actus voluntarius. Ita ferè Card. de Luca. cit. n. 14.

Quæstio 230. Num Vicario in institutione dicens de jurepatronatus in præjudicium Episcopi credatur.

Respondet negativè Sbroz. l. 2. q. 117. citato Mascard. de probat. concl. 956. n. 28.

Quæstio 231. An, dum præsentatio spectat ad Episcopum, Vicarius sine speciali mandato loco illius possit præsentare?

1. **R**espondeo negativè. Ventrigl. loc. cit. n. 14. Barbos. de Poteſt. Episc. allegat. 54. n. 82. citans Paul. de Citadin. de jurepat. p. 6. q. 41. & seq. Roch. de curte tract. eod. v. honorificum. q. 5. Lamberti. tract. ed. p. 3. l. 2. a. 5. q. 1. n. 2. Garc. p. 5. c. 8. n. 82. Sbroz. l. 2. q. 10. n. 2. contra Castropal. tract. 13. d. 2. p. 30. n. 15. præsentatio enim dici potest donatio. Sbroz. l.c. n. 3. ex Abb. in c. fin. de concess. præbend. n. 5. & ideo eger speciali mandato. Et ut Sbroz. ibidem. n. 4. Procurator sine speciali mandato Domini non potest donare. L. procurator. l. mandato f. de procur. & l. procuratorum. Codic. ed.

2. Ampliatur reiſponſio, ita ut etiamsi haberet facultatem conferendi, adhuc nequirit præſentare, eti præſentare quid minus sit quam conferre; cum aliud sit conferre, aliud præſentare, & dare mandatum ad conferendum non sit ad præſentandum. Garc. l.c. n. 83. niſi tamen, ut subiungit Garc. effet adjecta clausula generalis.

Quæſtio 232. An Vicarius habens speciale mandatum ad præſentandum possit præſentare ſepſum.

Respondet negativè Sbroz. cit. q. 110. n. 5. citans t. per myſtrum de jurepat. Pavin. de potest. capit. Sed.

vac. p. 2. q. 5. in fine, ubi idipsum ampliat; ut neque substitutus præſentare possit ſubſtituentem. Valer enim hic ratio, quæ alias dari ſolet, cur Procurator (qualis etiam reſpectu ſui Episcopi dicitur Vicarius) conſtitutus à patrono ad præſentandum præſentare nequeat ſeipſum; quia nimurum Beneficium à propria cujusque voluntate originem habere nequit; cum alias effet locus ambitioni, ut Gonzaſ. ad reg. 8. cancell. gl. 2. n. 27. Caſtropal. l.c.p. 2. n. 2.

Quæſtio 233. An Vicarius habens ſpeciale mandatum ab Episcopo ad præſentandum poſſet præſentare illum ipsum Episcopum ſuum?

Respondeo negativè, etiam dum Episcopus Beneficii iſtius aut dignitatis, ad quæ præſentatur, capax effet. Habet enim hic locum, quod dixi in Foro Benf. p. 2. q. 164. nempe non poſſe patronum per alium à ſe delegatum, ſive cui pro ea vice potestatem præſentandi commiſſit, præſentari. Et ſic procuratorem conſtitutum à patrono ad præſentandum non poſſe virtute dicti mandati præſentare ſuum patronum, ut Pith. ad tit. de jurep. n. 92. Corrad. in pr. Benf. l. 4. c. 2. n. 17. Caſtropal. cit. p. 7. n. 3. Parif. de resignat. l. 9. q. 17. n. 113. contra Ricciū p.r. for. Eccles. decis. 197. n. 216. apud Corrad. Ratio reiſponſioſis eſt; quia ſic Episcopus patronus ſaltē virtualiter præſentaret ſeipſum. Caſtropal. loc. cit. cum delegatus & procurator quidquid agit qua talis, non ſuo ſed ſui principalis nomine agit, cujus vices gerit. Pith. loc. cit. adeoque idem effet, ac ſi præſentatio facta ab ipſo Episcopo Patrono, qui hac ratione ambitionis notam non evitat. Corrad. l.c. Corrad. l.c. n. 18.

Quæſtio 234. An Vicarius ſine ſpeciali mandato inſtituere poſſet præſentatos à patrono?

1. **R**espondeo affirmativè. (vide me ipsum For. benf. p. 2. q. 171.) Ventrigl. Tom. 2. annot. 14. §. 1. n. 14. citans Parif. de resignat. l. 7. q. 14. n. 29. Cardin. de Luca de jurepatr. d. 64. n. 33. Tondit. qq. Benef. p. 1. c. 118. n. 35. Sbroz. l. 2. q. III. n. 13; citans n. 1. pro hac ſententia ingentem turmam authorum. contra Cardin. in elem. 2. de jurep. q. 2. Imol. ibidem circa finem. Rebuff. in pt. tit. de form. Vicay. n. 126. & alios quoſ citat. n. 3. quin & quod teneatur de neceſſitate inſtituere Vicarius, ex Ferret. cons. 344. n. 2. erudit. cit. n. 3. Probatur reiſponſio ex teſtu c. ex frequentibus de inſtitut. ubi dicitur, poſſe clericos inſtituti ab Officiaſibus Episcopi, qui hoc de jure poſſunt. Neque dicas, ex hoc contextu potius evinci contrarium; cōq; quod, dum dicitur: Officiales, qui hoc de jure poſſunt: intelligentur non omnes Officiales ſeu Vicarii Episcoporum, ſed ii ſolum, qui buſ id à jure permiffum eſt, nulli autem Officiales id permiffum ſit à jure, niſi qui habet ſpeciale ad hoc mandatum Episcopi. Nam ille intellectus dicti teſtū, ut ait Sbroz. cit. n. 13. ex Abb. in cit. c. ex frequentibus. n. 8. cavilloſus eſt. Nam eſto, reſtringatur illa potestas inſtituendi ad ſolos Officiales Episcoporum, qui id de jure poſſunt, ſive quibus id de jure permiffum; male tamen reſtringetur ad illos, qui id poſſunt de ſpeciali mandato Episcopi, ſive male dicitur, illos ſolos id poſſe, ſive illis ſolis id à jure permiffum, qui ad hoc ſpeciali commiſſionem habent. Et perperam intelligi dīgo modo hunc teſtum ex eo patet, quod, cum plures ſint Vicariorum Episcopi species, relativum illud qui potius reſtringit ad Officiales ſeu Vicarios Episcopi generales [qui ſoli id de jure poſſunt] ad ex-

exclusionem Vicariorum foraneorum Episcopi; cum Generales illi Vicarii jurisdictionem ordinariam, & idem tribunal cum Episcopo habeant, & instituere in Beneficio ad jurisdictionem Episcopalem spectat. c. conquerente. de off. ordinari. & ibi Abb. n. 2. Speculat. tit. de jurisdict. omn. Judic. n. 30. & alii apud Sbroz. cit. n. 12, in fine.

2. Sed neque responsou i nostre obstat Tridentinum, dum seff. 14. c. 13. disponit, quod non licet patrono quoquo modo præsentare aliquem ad Beneficio sui jurispatronatus, nisi Episcopo loci ordinario, ad quem institutio ipsius Beneficii pertinet; nam male ex eo, quod Episcopo competat instituere, infertur, id non competere quoque ejus Vicario; cum plura quoque alia, etiam vi ipsius Tridentini, competant, & in eo competere dicantur Episcopis, absque eo quod mentio fiat Vicariorum Episcopi, sive absque eo quod eadem expressè dicantur competere quoque Vicariis. Et Tridentinum volens Vicarium Episcopi excludere, uti solet hujusmodi verbis: *Episcopis tantum, non eorum Vicarius sit permisum*: ut seff. 24. c. 6. unde jam cit. c. 13. prohibetur aliis quam Episcopis instituendi facultas ratione ordinariae jurisdictionis, quæ resideret in Episcopo, quæ ratio militat etiam in ejus Vicario, qui quoque Ordinarius est. Sbroz. l. c. num. 16.

3. Ampliat responsonem Sbroz. n. 19, ut etiam Vicarius possit recipere & admittere resignationem simplicem in ejus manibus factam alicuius Beneficii, spectantis ad Episcopi institutionem vel collationem, tanquam ipsius institutionis praembulam. Verum de hoc melius statues ex dicendis paulò infra, ubi quid possit Vicarius circa recipientias resignations.

Questio 235. Num Vicarius instituere possit extra Diæcesin?

1. R espondeo quemadmodum Episcopus ipse extra suam Diæcesin instituere potest, contradicte non comparente, sive ubi institutio facienda non est in judicio contradictorio, ita etiam id poterit ejus Vicarius generalis, quin & alii inferiores, ad quos spectat instituere. Ego Fori Benef. p. 2. q. 183. & de Vicario nominatum Castropal. trahit. 13. d. 2. p. 30. n. 17. Garc. de benef. p. 5. c. 8. n. 138. juncto n. 142. Sbroz. l. 2. q. 113. n. 4. citans Gemin. in c. cum in Generali. de off. Vicar. in 6. Boërium, Rotam, &c. Est enim talis institutio actus voluntarius & extrajudicialis. Garc. Castropal. lit. cit. Corrad. pr. benef. l. 4. c. 2. n. 84. citans Franc. in c. fin. de elect. n. 9. Gonz. ad Reg. 8. Cancell. gl. 62. n. 9. &c. qui exerceri potest extra territorium proprium AA. idem. Contrarium tamen apud Sbrozium l. c. n. 3. sentunt Franc. in c. in generali. de off. Vicar. in 6. Abb. in c. novit. de off. Legat. n. 5. Roch. de jurep. & alii moti per textum c. statutum. in fine de pr. ab. Nituntur Baldus & alii hac ratione: quod licet jurisdictione voluntaria possit exerceri extra Provinciam ab Ordinario, ut Bald. l. c. n. 1. Jason. in l. fin. de jurisd. min. Judic. n. 7. Menoch. de arbit. l. 1. q. 43. n. 19. &c. apud Sbroz. l. c. n. 1. commissio tamen ab inferiori à Principe facta nunquam exerceri possit extra territorium committentis. Bald. l. c. Bartol. in l. cunctos populos. Cod. desum. Trinit. Verum hec ratio, ut bene Sbroz. n. 6. hic locum non habet; cum loquamus hic non de commissario, qui non est Ordinarius, sed de Ordinario, qualis est Vicarius.

2. Quod si tamen ad institutionem procederetur

cum causæ cognitione & discussione, intellige judiciali, contradicte apparente, non potest fieri extra Diæcesin seu territorium nec causæ cognitio, seu processus, nec institutio, si fit in sententia sine consensu Judicis loci, & partibus non contradicentibus. Quamvis latâ sententia intra territorium de instituendo institutio ipsa fieri possit extra territorium; quia jam estactus extrajudicialis & voluntaria jurisdictionis. Garc. loc. cit. citans Lambert. de jurep. p. 2. l. 2. q. 2. a. 6. & 3. Sanch. de matrim. l. 3. d. 8. n. 6.

Questio 236. An Vicarius possit uni ex aequalibus presentatis gratificari?

R espondeo possit Vicarius sine speciali mandato ex sola generali facultate non solum instituere, sed & gratificari in casu gratificationis, modò alias Vicarius habeat mandatum generale non limitatum (potest siquidem expresse aliqua excipere Episcopus in generali commissione Vicariatus), quæ alias cum generali illa commissione transeunt in Vicariū. Sbroz. l. 2. c. 112. n. 5. & 6. juxta dicta à nobis supra) Sbroz. in addit. ad q. 111. l. 2. Garc. p. 5. c. 8. n. 88. citans ac recitans decis. Rotæ in Calagurit. Beneficii de Haro. 17. Octob. 1580. Rationem dat Ventrigl. quod gratificatio illa non sit mera gratia; cum uni ex presentatis teneatur Ordinarius gratificari; quia tenetur unum ex iis instituere. Porro quodam locum habeat gratificatio illa, & qualiter in ea procedendum, vide fusè apud me For. Benef. p. 2. q. 193.

Questio 237. Insumatio precum Cesarcarum an & qualiter fieri possit Vicario in casu, quo Episcopus esset collator Beneficii, in ordine ad quod diriguntur preces.

R espondeo in eo casu absente Episcopo insumatio precum fieri potest ejus Vicario. Piring. ad tit. de præbend. n. 378. Chok. ad preces primarias. pag. 73. etiam fieri Vicario posset dicta insumatio, et si non esset in Diæcesi; cum quæ sunt voluntariae jurisdictionis, possint exerceri extra territorium. Chokier cii. n. 73. Quin & si postmodum Episcopus conferat alteri, ejus collatio non valeat, et si dicat, se ignorasse insumationem factam suo Vicario. Chok. l. c. citans Rebuff. de nominat. q. 14. n. 60. Quod si etiam Episcopo negligente aut recusante precistæ conferre, hic recurrit ad ejus Vicarium, qui ignarus collationis factæ ab Episcopo alicui, idem Beneficium conferat precistæ, & tertius quoque interim ilud idem Beneficium impetrat à Papa, præferendam à Vicario isto factum collationem, si contulit ut executor Apostolicus, vigore precum, asserit Chok. pag. 72. ed quod licet Vicarius non possit expedire illa, quæ sunt merae gratiae, potest tamen expedire, quæ sunt justitia & necessitatis, & sic supplere moram Episcopi.

Questio 238. An Vicarius possit sine speciali mandato confirmare electos?

1. R espondet affirmativè Garc. p. 5. c. 8. n. 84. ubi: cum ea, que sunt justitia & necessitatis, ex pediat Vicarius, potest confirmare electos & instituere presentatos. Laym. in c. cum in generali. de off. Vic. in 6. n. 8. Pax Jord. l. 12. tit. 1. n. 150. Sbroz. l. 2. q. 70. a. n. 3. (loquitur autem expresse de confirmatione Abbatum, Priorum, &c. non exemptorum, quin & Episcoporum respectu Vicarii Archi-Episcopi) cit. atque pro hoc Glos. in c. fin. de off. Vicarii in 6. v. non possunt. Et ibidem Jo. And. & Anch. in ult. q. Gemin.